

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Hany Burešové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **K.C. spol s r.o.**, se sídlem xx, zastoupeného advokátem Mgr. Milanem Šikolou z Advokátní kanceláře, se sídlem Bavlňářská č.137, Semily, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č. 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 515/2011-2/280.9/Ap ze dne 3. června 2011,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 515/2011-2/280.9/Ap ze dne 3. června 2011 se pro nezákonnost zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se ukládá povinnost zaplatit žalobci náklady řízení v celkové výši 7.760,-Kč, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Milana Šikoly**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný krajský úřad svým ve výroku označeným rozhodnutím ze dne 3.6.2011 zamítl podle § 92 odst.1) z.č.500/2004 Sb., správního řádu (SŘ) jako nepřipustné odvolání nyní žalobce K.C., s.r.o., směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Semily čj. SÚ/1365/10 ze dne 10.5.2010. Tímto rozhodnutím bylo vydáno stavební povolení na stavbu „Zóna pro pěší a cyklisty, Semily u Stadionu“ na pozemcích ppč. xx, xx, xx,xx a xx v k.ú. Semily. Žalovaný sice hodnotil podání podle jeho obsahu jako odvolání, avšak s poukazem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze čj. SJS 749/2001 konstatoval, že odvolatel až v odvolacím řízení namítl, že byl jako účastník řízení opomenut, a proto nelze tuto otázku řešit v řízení o odvolání. Naložil s ním proto jako s podnětem pro přezkumné řízení.

Žalobce K.C. s.r.o. ve své včas podané žalobě navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno a vráceno k dalšímu řízení a dále aby byla žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení. Své žalobní námitky opírá o následující.

Žalobci byla správním orgánem I. stupně odňata jeho procesní práva, a je proto zcela v rozporu se zákonem, když žalovaný se jeho odvoláním odmítl věcně zabývat. Přitom jeho účastenství je zřejmé, neboť stavba byla postavena i na jeho pozemku. Také odkaz na judikaturu není zjevně případný. Vrchní soud ve svém rozhodnutí totiž řešil otázku, zda má být o procesním postavení odvolatele rozhodováno samostatným usnesením či zda je odvolací orgán povinen ji řešit jako otázku předběžnou při rozhodování o meritu věci, přičemž se přiklonil k druhé možnosti. Dále ve své žalobě poukazuje i na konkrétní nebezpečí, ke kterému by mohlo dojít při realizaci stavby.

Žalovaný krajský úřad ve svém vyjádření k podané žalobě popisuje průběh celého řízení a opakuje odkaz na citované rozhodnutí vrchního soudu. Tvrdí, že nemohl odvolání věcně posuzovat, a proto navrhuje žalobu zamítnout. Dále uvádí, že ve zrychleném přezkumném řízení byly odvolatelovy námitky o procesním pochybení plně akceptovány, a proto svým rozhodnutím čj. OD 723/2011-1/280.10/Ap ze dne 21.6.2011, které nabylo právní moci dne 4.7.2011, zrušil rozhodnutí Městského úřadu Semily čj. SÚ/1365/10 ze dne 10.5.2010 s tím, že městský úřad je povinen postupovat podle vysloveného právního názoru. Poukazuje i na to, že v tomto řízení rozhoduje městský úřad jako speciální stavební úřad podle § 15 stavebního zákona.

Soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného s tím, že vzal v úvahu i následující zjištění, učiněné obsahem správního spisu.

Je skutečností, že rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 723/2011-1/280.10/Ap ze dne 21.6.2011 (které nabylo právní moci dne 4.7.2011) bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Semily čj. SÚ/1365/10 ze dne 10.5.2010, a to v řízení podle § 98 SŘ.

Tím byl navozen stav, kdy existuje pouze rozhodnutí o odvolání (z 3.6.2011) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které bezprostředně předcházelo nyní napadenému rozhodnutí, bylo zrušeno. Byť platí obecná zásada, daná ust. § 75 s.ř.s., podle které soud vychází při přezkumném řízení ze stavu, který tu je v době rozhodování správního orgánu, v této specifické situaci musel soud přihlédnout k následujícímu. Rozhodnutí učiněné v prvním stupni a rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o řádném opravném prostředku (zde o odvolání), tvoří jeden celek, který je jako takový také vykonatelný. Zde ale chybí základní předpoklad vykonatelnosti rozhodnutí, neboť bylo (pravomocně v jiném řízení) zrušeno rozhodnutí o meritu věci a existuje pouze procesní rozhodnutí o odvolání. Rozhodnutí žalovaného z 3.6.2011 proto ztratilo své opodstatnění. Soud má tudíž zato, že tímto stavem byla navozena nezákonnost, a proto nezbylo, než z důvodu § 78 odst.1) s.ř.s. napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušit. Věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení s tím, že žalovaný je vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

Meritem stavební věci se soud nemohl zabývat, neboť napadené rozhodnutí bylo toliko rozhodnutím procesním.

Žalobce měl ve věci úspěch, a proto soud rozhodl podle § 60 odst.1) s.ř.s. i tak, že žalovaný krajský úřad je povinen žalobci nahradit celkem 7.760,-Kč. Jedná se o dva úkony právní pomoci (převzetí zastoupení a podání žaloby) podle §§ 9 a 11 vyhl.č.177/1996 Sb., přičemž platba za jeden úkon činí 2.100,-Kč. Na úkony je vázána i paušální náhrada hotových výdajů podle § 13 téže vyhlášky po 300,-Kč. Žalobce doložil, že jeho zástupce je plátcem DPH, a proto je tato náhrada povýšena o 20% DPH. S připočtením částky 2.000,-Kč za soudní poplatek, činí celková náhrada 7.760,-Kč.

Soud jako „obiter dictum“ pokládá ale za nutné zdůraznit následující. Soud musel z důvodu, výše rozvedeného, zrušit napadené rozhodnutí pro nezákonnost, tedy pro důvod v dané věci stěžejní.

Soud upozorňuje na to, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí omezil jen na konstatování, že nemůže o odvolání rozhodnout věcně, aniž své právní závěry rozvedl. Tato vada s pouhým odkazem na rozhodnutí soudu v jiné věci (bez dalšího) činí rozhodnutí nepřezkoumatelným (§ 76 odst.1, písm.a s.ř.s.).

Zdejší soud ale musí přisvědčit názoru žalobce v tom, že v napadeném rozhodnutí citované rozhodnutí Vrchního soudu v Praze bylo žalovaným nesprávně interpretováno. Jak podle z.č.71/1967 Sb. (v době účinnosti této zákonné úpravy rozhodoval vrchní soud), tak i podle současné právní úpravy (z.č.500/2004 Sb.- SŘ) nastane-li situace, kdy je podáno odvolání osobou, která tvrdí, že byla v řízení před správním orgánem I. stupně opomenuta, pak odvolací orgán nevydává zvláštní rozhodnutí podle § 28 SŘ, ale v řízení o odvolání řeší nejprve otázku, zda byl odvolatel účastníkem řízení či nikoli v rámci rozhodování o odvolání. To mj. vyplývá i z ust. § 89 odst.2) SŘ (přezkum řízení předcházející napadenému rozhodnutí), a z ust. § 84 odst.,1) SŘ, upravující postup ve věci, ve které byl orgánem I. stupně účastník řízení opomenut, ač opomenut být neměl. Soud ale zrušil napadené rozhodnutí z jiného důvodu, a proto jen stručně odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 7/2011-150, 3 Ans 38/2010-122 a 2 As 25/2007-118.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 18. října 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu